

En skæbnefortælling

Nøgtern biografi om en wienerdreng, der blev tysk soldat i Danmark

bog

Ove Christiansen:
I ser mig ikke mere. En wienerdrengs historie. 204 sider. Illustreret. 200 kroner. Forlaget Mellemsgaard.

ste Verdenskrig og Østrig-Ungarns sammenbrud et wienerbarn i pleje. Som et sådant kom Kordovsky hertil to gange. Under sit første ophold i 1920 var han 13 år. Hans plejerforældre var bedsteforældre til denne bogs forfatter, Ove Christiansen, forhenværende bibliotekar og programmør, hvis veldokumenterede skæbnefortælling er historieskrivning både på lokalt, nationalt og internationalt plan. Forfatteren har ønsket at fremhæve sammenhængen mellem det, der sker i den store verden, og det, der sker i den "lille".

I to år deltog Kordovsky i krigen på Østfronten, hvor han var tilknyttet en motoriseret enhed, formodentlig som chauffør. Senere blev han udstationeret i det fredelige Hammel, hvor han fungerede som tolk hos det lokale politi. Han kom i berøring med den stedlige modstandsbevægelse, som han forsynede med militære oplysninger. Dette vidnedsbyrd om hans antinazistiske sindelag kom ham til gode, også på længe-

re sigt. I øvrigt deserterede han kort før krigsafslutningen og blev i landet – hvad han dog ikke uden videre havde tilladelse til, idet den generelle holdning var, at flygtninge skulle rejse hjem hurtigst muligt.

I 1948 giftede han sig med en dansk kvinde og opnåede i 1958 omsider dansk statsborgerskab. I en række år boede han i Tirstrup – og til sidst i København. Han døde i 1984, i en alder af 77 år.

Nøgternt og med mange detaljer fremlægger Ove Christiansen et relevant stof, som ikke kan undgå at gøre indtryk, men uden at man på noget tidspunkt kommer helt tæt på hovedpersonen. Hvem var han dybest set inde bagved alle de brogede tildragelser, der udgjorde hans tilværelse? Hvordan var han præget af det, han var igennem? Spørgsmål, der er svære at besvare, men alligevel trænger sig på efter læsningen.

CLAUS GRYMER
grymer@k.dk

Det var i den sidste del af Besættelsen. En aften efter mørkets frembrud blev der banket på døren hos Olga og C.F. Christiansen i Landsled på Møn. Tidspunktet var valgt, fordi gæsten ville undgå at vække opsigt, da hans besøg ellers kunne give anledning til ubehageligheder for Christiansens. Han var nemlig tysk soldat. Men hans ærinde var privat: Som såkaldt wienerbarn havde han været i pleje hos ægteparret. I døråbningen talte han med sin tidligere plejefar, der bød ham indenfor. Men soldaten, Karl Kordovsky, afslog og sagde til afsked: "I ser mig ikke mere." Det kom til at passe.

Mange danske familier tog på grund af nøden efter Før-